

Jezus zabiera nas do Ojca

Maj kojarzy nam się z litaniami do Najświętszej Maryi Panny odmawianymi wspólnie w kościołach czy przy kapliczkach. Na początku miesiąca obchodzimy **uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski**, która wprowadza nas w czas refleksji nad życiem Matki Bożej. Każdego dnia możemy rozważać kolejne wezwania Litanii loretańskiej, które dotyczą tajemnic z życia Matki Najświętszej oraz Pana Jezusa. Na końcu litanii w okresie wielkanocnym odmawia się modlitwę, w której pojawiają się słowa: *Boże, który raczyłeś uweselić świat przez zmartwychwstanie Syna swego, Pana naszego Jezusa Chrystusa...* Jak zwykle osoba Maryi prowadzi nasz wzrok na swojego Syna.

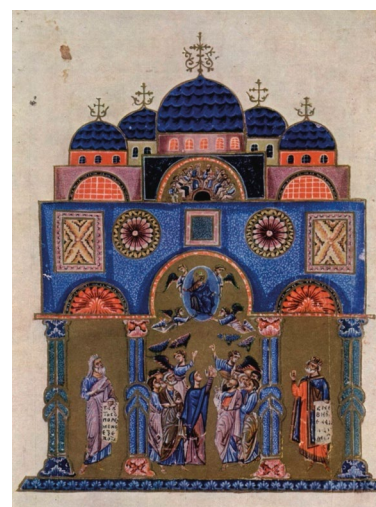
Jezus uweselił świat. Zmartwychwstając, dał nam nadzieję życia wiecznego i pokazał, że jest ono czymś, co każdy z nas może otrzymać. Niezwykle istotnym elementem tego „orędzia wielkanocnego” jest **Wniebowstąpienie**. Najprościej

ujmując, jest to moment wstąpienia Jezusa z ciałem i duszą do Królestwa Niebieskiego. To wydarzenie potwierdza nam, że Chrystus nie jest teoretykiem. Nie prawił apostołom koncepcji i teorii teologicznych, ale realizował je. Jak zapowiadał uczniom powrót do swojego Ojca, tak teraz właśnie to wykonuje. Jego wniebowstąpienie to zwieńczenie misji, którą otrzymał od Boga Ojca: zaprowadzić ludzi do Boga. Jezus w pełni swojego człowieczeństwa i w pełni swojego bóstwa wstępuje do nieba. Czyni to, by pokazać, że spełnieniem życia człowieka jest dostanie się do Królestwa Niebieskiego.

Zobaczmy, że życie Jezusa nastawione było na praktykę. Zstąpił z nieba, przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. Został znieważony i następnie przeżywał męki, by w końcu umrzeć na krzyżu i zmartwychwstać. Mówił o tym, dawał znaki i w końcu wypełnił wolę Ojca. Przeżył to wszystko, by pokazać, że przyszedł wybawić człowieka. Zstąpił na dno człowieczeństwa, by umożliwić wszystkim ludziom zbawienie. Odkupienie jest dla każdego, podobnie także wstąpienie do Ojca. Znowu: nie jest to element literacki, tylko żywy przykład, że każdego z nas czeka spotkanie z Bogiem.

Patrząc na obraz pochodzący z Kodeksu Watykańskiego, widzimy Jezusa wstępującego jakby w dachy świątyni. Jest nią Niebieskie Jeruzalem. U dołu obrazu widać uczniów, którzy są wpatrzeni w odchodzącego Zbawiciela. W tym wyraża się nasza postawa: **twardo stąpać po ziemi, będąc stale wpatrzonym w niebo**. Jezus jest fundamentem naszego życia, dlatego warto nie spuszczać Go z oka.

ks. Paweł Klefas

Wniebowstąpienie Pańskie,
Kodeks Watykański

11 V – IV niedziela wielkanocna

PIERWSZE CZYTANIE (Dz 13, 14. 43-52)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 100)
DRUGIE CZYTANIE (Ap 7, 9. 14b-17)
EWANGELIA (J 10, 27-30)

Bezpieczni z Jezusem

Świat dziś wdziera się w nasze życie, chce decydować o przekraczaniu kolejnych granic jego intymności. Sprzeciwiamy się temu, ale nasz głos nie jest słyszalny. Wołamy do Pana, On zawsze nas słyszy.

*Czy dbam o swoją bezpieczną przestrzeń
w codziennym życiu?
Za kim podążam?*

18 V – V niedziela wielkanocna

PIERWSZE CZYTANIE (Dz 14, 21b-27)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 145)
DRUGIE CZYTANIE (Ap 21, 1-5a)
EWANGELIA (J 13, 31-33a. 34-35)

Fundament miłości

Często nadużywamy słowa „kocham”, rzucamy nim bez refleksji. A miłować to dawać siebie, to pragnąć szczęścia drugiej osoby, wszystkiego, co najwierniejsze i najczystsze. Jezus mówi: „Jak Ja was umiłowałem, tak wy macie miłować”.

*Czy daję siebie ukochanej osobie?
Jak rozumiem przykazanie miłości?*

25 V – VI niedziela wielkanocna

PIERWSZE CZYTANIE (Dz 15, 1-2. 22-29)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 67)
DRUGIE CZYTANIE (Ap 21, 10-14. 22-23)
EWANGELIA (J 14, 23-29)

Nie bój się

Lęk jest stałym towarzyszem naszego życia. Jezus mówi: „Pozostawiam wam pokój, obdarzam was moim pokojem”, „Nie lękajcie się”.

*Czy jestem otwarty na Jego pokój?
Czy zachowuję Jego naukę?*

1 VI – uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

PIERWSZE CZYTANIE (Dz 1, 1-11)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 47)
DRUGIE CZYTANIE (Hbr 9, 24-28; 10, 19-23)
EWANGELIA (Łk 24, 46-53)

Umocnienie w Panu

Jesteśmy powołani na świadków. Każdy z nas jest zaproszony do dzieła ewangelizacji. Każdy inaczej – ksiądz, nauczyciel, ojciec, matka, dziecko... Jezus potrzebuje każdego z nas.

*Czy niosę moim życiem dobrą nowinę?
Czy przyjmuję dobrą nowinę od innych?*

Chwalcie, łaki umajone: Historia i piękno nabożeństwa majowego

Polska od wieków otacza szczególną czcią Najświętszą Maryję Pannę. Nasza historia naznaczona jest licznymi aktami zawierzenia, cudami przypisywanymi Jej wstawienictwu, a kulminacją tej głębokiej wiary było obwołanie Maryi Królową Polski (w XVII w. przez króla Jana Kazimierza). Ta duchowa więź znajduje swoje szczególne odzwierciedlenie w nabożeństwach majowych, które wrosły w krajobraz polskiej pobożności.

Korzenie tego nabożeństwa sięgają początków V w., kiedy na Wschodzie zaczęto śpiewać pieśni ku czci Matki Bożej. Na Zachodzie zaczęto gromadzić się pod figurami Najświętszej Matki na przełomie XIII i XIV wieku. Ojcem nabożeństw majowych w formie zbliżonej do tej, którą znamy dzisiaj, jest żyjący w Hiszpanii na przełomie XVII i XVIII wieku jezuita o. Ansolani. Gromadził wiernych w kaplicy królewskiej na koncertach poświęconych Bożej Rodzicielce, a na końcu błogosławił zebranych Najświętszym Sakramentem.

W 1859 roku papież Pius IX zatwierdził obecnie istniejącą formę nabożeństwa, która **składa się z Litanii loretańskiej, nauki kapłana i błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem**. Z czasem zyskało ono popularność w całej Europie, a w Polsce zostało przyjęte szczególnie gorąco.

Centralnym elementem nabożeństw majowych jest Litania loretańska do Najświętszej Maryi Panny. Ten piękny hymn, bogaty w wezwania opisujące różne aspekty życia i cnót Maryi, rozbrzmiewa w kościołach, kapliczkach i przy przydrożnych figurach, których w naszej parafii nie brakuje. (Szerzej pisali-

śmy o nich Państwu na łamach „Effathy” w ubiegłym roku). W maju stają się one szczególnym miejscem modlitwy. Mieszkańcy dbają o ich wystrój, ozdabiając je świeżymi kwiatami i lampionami. Często to właśnie przy tych kapliczkach gromadzą się sąsiedzi na wspólne odmawianie Litanii loretańskiej, tworząc atmosferę wspólnoty i sąsiedzkiej bliskości. „Majówki” są często okazją do zaangażowania dzieci i młodzieży w życie religijne. Dzieci mogą pozbierać kwiaty do dekoracji kapliczek i kościołów, a także uczestniczyć w śpiewie i modlitwach. To piękny sposób na budowanie ich więzi z Kościołem i tradycją.

Motywy związane z nabożeństwami majowymi można znaleźć w polskiej literaturze, poezji i pieśniach ludowych, jak chociażby wspomnianej w tytule pieśni napisanej w latach 40. XX wieku przez jezuitę Karola Antoniewicza. Śpiew Litanii loretańskiej i obraz kwitnących kapliczek na trwałe wpisały się w polski pejzaż kulturowy i religijny. Nabożeństwa majowe łączą pokolenia, integrują lokalne społeczności i przypominają o głębokich więziach między Polakami. Dziś, w zabieganym świecie, mogą nas zatrzymać i skierować myśli ku sprawom duchowym. Są okazją do refleksji nad rolą Maryi w naszym życiu i w historii naszego narodu.

W naszej parafii nabożeństwo majowe ku czci Najświętszej Maryi Panny odbywa się w maju codziennie, w niedzielę o godzinie 17:30, a w dni powszednie po wieczornej Mszy świętej.

Kornelia Kowalczyk

„Kiedy spotkaliście
Chrystusa w adoracji,
kiedy dotknęliście
Go i przyjęliście
w celebracji
Eucharystii, nie
możecie już zatrzymać
Go dla siebie, ale
musicie stać się
misjonarzami Jego
miłości dla innych”

Papież Franciszek

Kaplica Wierzytwej Adoracji w podziemiach kościoła parafii pw. Nawrócenia św. Pawła Apostoła w Warszawie

Rok Święty – Pielgrzymi nadziei

Rok Jubileuszowy rodzi wiele pytań: Po co nam ten Rok Święty? Jaki jest cel tego jubileuszu? Na to pytanie dziś odpowiada nasz gość specjalny, ks. prałat Bogusław Kowalski – proboszcz parafii pw. Nawrócenia św. Pawła Apostoła w Warszawie.

ZRokiem Jubileuszowym to tak jak ze świętowaniem okrągłych rocznic, np. 25-lecia lub 50-lecia ślubu, rocznicy święceń kapłańskich czy ślubów zakonnych. Te piękne i dostojne rocznice, srebrne, złote czy diamentowe gody, są znakiem trwania w ślubach sakramentalnych danych nam przez Pana Boga. Ktoś mógłby powiedzieć: „Ale po co nam to świętować, przecież małżonkowie są razem, a ksiądz jest księdzem?”. To przede wszystkim jest okazja do dziękczynienia za przeżyte lata, za to, że Bóg jest blisko nas, że ukochał nas jak nikt na świecie, EMMANUEL – „BÓG Z NAMI”. Za to, że dostaliśmy łaskę wiary.

Co my z tą łaską zrobimy? To pytanie do nas. Bóg dał nam wolność wyboru. Święty Jan pisze o okazji powrotu do pierwszej wiary, miłości, gorliwości. Jezus powiedział: „Jeśli nie staniecie się jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa Bożego”. Wspominamy naszą dziecięcą wiarę, pierwsze modlitwy, Komunię świętą. Naszą pierwszą obecność na Mszy świętej, może nie do końca zrozumiałej dla dziecka, ale jakże fascynującej. Poparta była przecież autorytetem rodziców, księdza, dziadków. Później czas szkoły, dorastania, praca... i już za dużo kombinujemy. To nasze życie to nieustanna droga powrotu do pierwszej wiary. W małżeństwie do pierwszych uniesień, do miłości, która połączyła małżonków – ta pierwsza, najczystsza. Szkoda, że bywa też podeptana. Ten kamień węgielny wiary ma wzrastać, obrastać w nowe doświad-

czenia, nasz rozwój zawodowy, ale też duchowy. I choć się zmieniamy, bo już żona nie ma figury 20-latki, bo po urodzeniu dzieci przybyło trochę kilogramów, a on już stracił bujną czuprynę – to ciągle są ci sami ludzie.

Tak też kapłan – pierwsza parafia po święceniach. Człowiek by góry przenosił, pierwsze spowiedzi, z jaką gorliwością, służebnością, ofiarnością... Ja kapłan, narzędzie Pana Boga – niesamowita radość. Czy to musi zniknąć?

Jubileusz ma nam przypominać, że należy do tego wracać i czerpać pełnymi garściami. My najczęściej skupiamy się na tym, co w Kościele złe. Zgorszenia, które na przestrzeni wieków zawsze były. Zło jest widoczne i panoszy się. Dlaczego Kościół pierwotny miał taką siłę przyciągania? Bo był bez kombinowania: „tak” znaczy „tak”, „nie” znaczy „nie”, był autentyczny. Czerpiemy z tego Kościoła, z jego duchowego skarbcza. Pokazujemy Kościół różnorodny, w którym dzieje się dużo różnych rzeczy. Kościół to przecież nie tylko my, Kapłani, ale też Wy, wierni świeccy. To wy trwacie na modlitwie za nas indywidualnie i we wspólnotach. Modlitwa cicha i pokorna, nieustająca adoracja. Olbrzymia wasza ofiarność, gdy jest tylko potrzeba. To my razem ruszyliśmy dać wsparcie Ukrainie, która znalazła się w stanie wojny. Ludziom dotkniętym powodzią, ale też rodzinom samotnym potrzebującym pomocy. Często po cichu na zasadzie:

„prawa ręka daje, lewa o tym nie wie”. Bo życie pisze różne scenariusze. Ten potencjał, ten skarbiec duchowy, te udzielane sakramenty: spowiedź, chrzty, komunie, bierzmowanie, Msza święta... To wszystko to ogromna wartość Kościoła i z tego czerpiemy, aby ludzie otrzymywali łaski. To też przykład Wielkiego Postu – zawsze mamy się nawracać, nie czekając na ten szczególny czas, ale to ten czas jest wyjątkowy, te 40 dni to czas szczególnej łaski. Namacalny przykład w mojej parafii – pięć osób, które się zgłosiły, aby wrócić do Kościoła po dokonaniu apostazji. Przypadek czy szczególna łaska Pana Boga na ten czas Wielkiego Postu i Roku Jubileuszowego?

Ludzie pragną żywej wspólnoty Kościoła, czego przykładem mogą być cztery Drogi krzyżowe w Wielkim Poście w różnych godzinach – kościół pełny. Ekstremalna Droga krzyżowa – do przejścia 40 km nocą.

Śp. Papież Franciszek ogłosił Rok Jubileuszowy, bo to okazja do dziękczynienia, odnowienia wiary i przyrzeczeń sakramentalnych. Sam Jezus otwiera skarbiec miłosierdzia i łaski przebaczenia – dla lepszego życia dla nas w miłości,

przyjaźni, w relacjach z Bogiem, mężem, ojcem, teściową, z samym sobą. Nie kolejne uroczystości, które też może sprzyjają świętowaniu, ale to, co dzieje się w ciszy: modlitwa, adoracja, różaniec – który tak mocno kojarzony jest z naszymi babciami, a proszę się rozejrzeć, ilu mężczyzn dziś chwyta za tę broń, którą daje nam Maryja, aby „po sznurkach różańca wciągać nas do nieba”. A za tym idzie formacja, nawrócenie, przebaczenie... chociaż nie jest łatwo, bo kumpel ciebie wyśmiej, bo żona czasem dołoży, bo problemy w pracy i z dorastającym dzieckiem. Ale kto powiedział, że będzie łatwo i przyjemnie?...

Otwarte Drzwi Święte to rozpięte ramiona CHRYSYTA NA KRZYŻU, który umarł za nas, torując nam przejście i dając szansę na życie z Nim w wieczności poprzez pokutę i pojednanie.

JEZUS ZMARTWYCHWSTAŁ I WOŁA: „JA JESTEM, ŻYJĘ, PRZYJDŹCIE DO MNIE WSZYSCY, KTÓRZY UTRUDZENI I ZMĘCZENI JESTEŚCIE”.

notowała Grażyna Siudym

LITURGICZNE ABC

Dlaczego w Polsce uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego obchodzi się w inny dzień niż na świecie?

Stało się tak na mocy dekretu z dnia 4 marca 2003 r. Kardynał Józef Glemp zwrócił się do papieża z prośbą o przeniesienie uroczystości Wniebowstąpienia na VII niedzielę wielkanocną i uzyskał zgodę.

Dlaczego w Litanii loretańskiej pojawiły się nowe wezwania? Czy trzeba je odmawiać?

Papież Franciszek w 2020 roku wprowadził do Litanii loretańskiej trzy nowe wezwania („Matko miłosierdzia”, „Matko nadziei” i „Pociecho migrantów”). Dnia 28 sierpnia 2020 roku Konferencja Episkopatu Polski zatwierdziła polskie tłumaczenie i odtąd posiadamy w litanii dodatkowe wezwania. Wprowadzenie tych wezwań jest obligatoryjne.

Czy można dodawać do litanii swoje wezwania?

Nie. Dotyczy to szczególnie wezwania „Królowo świata”, które jest gdzieś śpiewane w Polsce na końcu. Nie ma takiego wezwania oficjalnie zatwierdzonego przez Stolicę Apostolską. Pojawienie się tej frazy wynika z tego, że przy śpiewaniu litanii na melodie polskie linia melodyczna nie kończy się wraz z ostatnim wezwaniem tekstu oficjalnego. Poprawność liturgiczna zakłada w takim wypadku, że ostatnie wezwanie, czyli „Królowo Polski”, powinno być powtórzone.

Co z wezwaniem „Królowo Polski”, czy ono znajduje się w tekście oficjalnym litanii?

I tak, i nie. Jest to jak najbardziej wezwanie zatwierdzone przez Stolicę Apostolską. Wydarzyło się to w 1908 roku, za sprawą papieża Piusa X. Jest ono jednak zaakceptowane dla Polski, to znaczy, że odmawiane jest tylko w Polsce lub w kra-

jach, gdzie znajduje się liczna polonia. Nie tylko Polacy mają taki przywilej. Są wezwania zarezerwowane dla Bawarii czy Węgier. Działają one na takiej samej zasadzie co w Polsce.

Czy mamy dwie melodie Litanii loretańskiej?

Jest ich znacznie więcej! Są dwie najpopularniejsze, jednak litanie można zaśpiewać co najmniej na cztery różne sposoby.

ks. Paweł Klefas

Apostolat modlitwy za kapłanów Margaretka

Podczas swojej pierwszej pielgrzymki do Polski Jan Paweł II podczas Mszy świętej na Jasnej Górze 5 czerwca 1979 r. skierował do nas te słowa:

„Ogromnym dobrem jest ten kredyt zaufania, którym cieszy się polski kapłan wśród społeczeństwa, jeśli tylko jest wierny swojej misji, jeśli jego postępowanie jest przejrzyste. Jeśli jest zgodne z tym stylem, jaki Kościół w Polsce wypracował w ciągu ostatnich dziesięcioleci: stylem ewangelicznego świadectwa i społecznej służby. Niech Bóg broni, ażeby ten styl miał ulec jakimukolwiek »rozchwianiu«.

Kościół najłatwiej jest (darujcie to słowo) pokonać również przez kapłanów. Jeżeli zabraknie tego stylu, tej służby, tego świadectwa – najłatwiej jest pokonać Kościół przez kapłanów. [...] Musicie bardzo czuwać, musicie wszyscy mieć tego ducha rozeznania. Kościół w Polsce dzięki kapłanom jest niepokonany. Jest niepokonany dzięki tej jedności kapłanów z Episkopatem. I z kolei jedności całego społeczeństwa z kapłanami i Episkopatem. Ale Kościół przez kapłanów można także pokonywać. Przed tym trzeba bardzo się strzec”.

Odpowiedzią na te słowa są świadectwa parafian modlących się tzw. „margaretką”:

Odkąd pamiętam, Duch Święty zawsze prowadził mnie pragnieniem modlitwy za kapłanów. W ten sposób poznałam modlitwę margaretkę. My, wierni Kościoła, powinniśmy polecać, dbać, pielęgnować i oddawać kapłanów w opiekę Panu Bogu. Codzienną modlitwą nosimy ich w sercu ku niebu, ku Chrystusowi. Z wielką wdzięcznością, miłością i łaską Bożą.

*Z dziękczynieniem i modlitwą,
Joanna*

W moim życiu Kapłani na różnych etapach odgrywali wielką rolę. Miałam to szczęście, że zawsze byli to wspaniali przewodnicy duchowi. Od lat spłacam dług, modląc się za kapłanów. Margaretkę podjęłam z wiarą w obietnicę Pana Jezusa: „Gdzie dwóch lub trzech modli się w imię moje, tam i Ja jestem pośród nich”.

Teresa

To moja żona zaproponowała mi modlitwę za kapłanów margaretkę. To zaszczyt, że mogę swoją modlitwą wspierać kapłana. Może nieudolnie, czasem w trudnym dniu pomijam zobowiązanie, odmawiając modlitwę drugiego dnia, ale Pan Bóg rachmistrzem nie jest i wierzę, że widzi moje serce i dobrą wolę.

Tomek

Modlitwa za kapłanów to przede wszystkim wdzięczność Panu Bogu za dar powołania. O każdy dar trzeba dbać, dlatego modlę się za kapłanów, o ich jedność i nowe

Modlitwa za kapłanów

**APOSTOLAT
MARGARETKA**

powołania. Daję chociaż namiastkę tego, co sama dostaję, a dostaję wiele, przede wszystkim czas, sakramenty, naukę, wsparcie... Towarzyszenie modlitwą księdza z biegiem czasu zmienia moje patrzenie na nią z modlitwy jako zobowiązania na modlitwę jako wsparcie, odpowiedzialność, uczestnictwo w czymś wyjątkowym. To nie tylko dawanie, ale i branie.

Grażyna

Członkom margaretki założonej 16.10.2021, która swoją modlitwą otaczała Ojca Świętego Franciszka, oraz wszystkim grupom margaretek, które trwają na modlitwie, dziękujemy za ten dar jedności.

IX Ogólnopolska Pielgrzymka Apostolatu Margaretka do Sanktuariów św. Jana Pawła II i Bożego Miłosierdzia 12.10.2024 r.
fot. Biuro Prasowe Archidiecezji Krakowskiej

Drodzy Parafianie, dopytujecie się o tę grupę modlitewną, która zwie się potocznie margaretką. W czerwcu 2024 r. ukazał się artykuł na temat tej wspólnoty. Pozwalamy sobie przypomnieć najistotniejsze wiadomości:

Czym jest margaretka?

To grupa modlitewna modląca się w intencji kapłana, która swoją nazwę zaczerpnęła od nazwy kwiatu. Siedem płatków reprezentuje siedem osób, które zobowiązały się do modlitwy za wybranego przez siebie księdza w poszczególne dni tygodnia. Imię księdza wpisuje się w centrum kwiatu, natomiast na płatkach imiona modlących się osób. Margaretka jest więc „duchową adopcją” kapłana w modlitwie.

Cele apostolatu:

- modlitwa za wybranego kapłana,
- troska o jedność kapłanów ze swoim biskupem i między sobą,
- współpraca między kapłanami i świeckimi,
- wspieranie powołania do kapłaństwa i do życia zakonnego.

Grażyna Siudym

Odpowiedzialne za apostolat Margaretka w Otrębusach:
Joanna i Grażyna (telefon do kontaktu: 519 445 847)

28 maja – wspomnienie bł. Stefana Wyszyńskiego

Prymas Tysiąclecia

„Czcigodny i umiłowany Księżu Prymasie! Pozwól, że powiem po prostu, co myślę. Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego papieża Polaka, który dziś pełen bojaźni Bożej, ale i pełen ufności rozpoczyna nowy pontyfikat, gdyby nie było Twojej wiary niecofającej się przed więzieniem i cierpieniem, Twojej heroicznej nadziei, Twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, które związane są z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem” – powiedział Jan Paweł II drugiego dnia swego pontyfikatu do ówczesnego prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego.

Biskupia i prymasowska posługa kardynała Stefana Wyszyńskiego trwała 35 lat, od 12 maja 1946 roku (sakra biskupia) do 28 maja 1981 roku (śmierć). Nominację na arcybiskupa metropolitę gnieźnieńskiego i warszawskiego oraz prymasa Polski otrzymał 12 listopada 1948 roku.

W historii podkreśla się rolę kardynała Stefana Wyszyńskiego jako pasterza, który przeprowadził naród przez trudne okresy historii, umacniając jego wiarę i tożsamość narodową na kolejne stulecia, co wybrzmiewa w poniższych faktach.

Przygotowanie i przeprowadzenie Wielkiej Nowenny przed Tysiącleciem Chrztu Polski

To był monumentalny dziewięcioletni program duszpasterski, który przygotował naród polski do obchodów 1000-lecia chrztu Polski w 1966 roku. Wielka Nowenna, oparta na Jasnogórskich Ślubach Narodu Polskiego, miała na celu odnowę religijną i moralną społeczeństwa w trudnych czasach komunistycznego reżimu. Kardynał Wyszyński był głównym inicjatorem i motorem tego przedsięwzięcia.

Obrona Kościoła i wiary w czasach komunizmu

Kardynał Stefan Wyszyński z niezwykłą odwagą i roztropnością przewodził Kościołowi w Polsce w okresie silnych prześladowań komunistycznych. Jego niezłomna postawa, słynne „Non possumus” wobec prób podporządkowania Kościoła władzy państwowej, a także jego uwięzienie, stały się symbolem oporu i walki o wolność religijną. Dzięki jego postawie Kościół w Polsce zachował swoją niezależność i stał się duchowym oparciem dla narodu.

Utrzymanie jedności narodu

W czasach podziałów i ideologicznej presji kardynał Wyszyński pełnił rolę niekwestionowanego autorytetu moralnego, jednocząc Polaków wokół wartości chrześcijańskich i patriotycznych. Jego nauczanie i przykład dawały nadzieję i siłę do przetrwania trudnych czasów.

Wkład w przemiany społeczne

Posługa i nauczanie kardynała Stefana Wyszyńskiego miały ogromny wpływ na kształtowanie postaw społecznych i ostatecznie przyczyniły się do przemian, które doprowadziły do upadku komunizmu w Polsce.

Przewodnictwo przez znaczący okres historii

Jego prymasostwo przypadło na niezwykle ważny i burzliwy okres w historii Polski, obejmujący czasy stalinowskie, odwilż, początki „Solidarności” i pontyfikat Jana Pawła II.

Nieprzypadkowo to wspomnienie bł. Stefana Wyszyńskiego rozpoczyna się słowami Papieża Polaka skierowanymi do ówczesnego prymasa Polski już drugiego dnia pontyfikatu.

Święty Jan Paweł II i błogosławiony kardynał Stefan Wyszyński mieli niezwykle bliską i ważną relację, która wywarła ogromny wpływ na Kościół w Polsce i na świecie. Można ją określić jako relację ojca i syna, mistrza i ucznia, a także bliskich współpracowników w obronie wiary i praw człowieka.

Kardynał Wyszyński odegrał kluczową rolę w życiu Karola Wojtyły. Dostrzegł jego talent i powołanie, wspierał go w jego drodze kapłańskiej i naukowej. To Wyszyński zaproponował kandydaturę Wojtyły na biskupa pomocniczego Krakowa w 1958 roku. Wojtyła zawsze podkreślał, że Wyszyński był dla niego ojcem duchowym, mentorem i przewodnikiem. Często mówił o nim „mój prymas, mój ojciec”.

Kardynał Wyszyński był jednym z tych, którzy gorąco wspierali kandydaturę Karola Wojtyły na papieża. Po wyborze miał powiedzieć do niego: „Twoim zadaniem będzie wprowadzić Kościół w trzecie tysiąclecie”.

Jan Paweł II darzył kardynała Wyszyńskiego ogromnym zaufaniem i szacunkiem. Po wyborze na Stolicę Piotrową często konsultował się z Prymasem w sprawach dotyczących Polski i Kościoła powszechnego. Ich współpraca była kluczowa dla przemian, które zaszły w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej.

Obaj duchowni niezłomnie bronili Kościoła i praw wiernych w trudnych czasach komunistycznej Polski. Ich postawa charakteryzowała się odwagą, roztropnością i głęboką wiarą. Kardynał Wyszyński jako prymas Polski wyznaczał kierunki oporu wobec reżimu, a Karol Wojtyła, najpierw jako biskup i arcybiskup krakowski, a później jako papież, kontynuował tę walkę na arenie międzynarodowej.

Obaj hierarchowie podzielali głęboką wiarę i podobną wizję roli Kościoła we współczesnym świecie. Przywiązywali wielką wagę do tradycji, ale jednocześnie byli otwarci na wyzwania nowych czasów. Łączyły ich również elementy

twardej świadomości realiów politycznych z moralnym obowiązkiem obrony wolności religijnej.

Znamienny w tych relacjach jest fakt, że będąc wyczerpany długotrwałą chorobą, kardynał Stefan Wyszyński w 1981 roku po zamachu na życie papieża ofiarował swoje cierpienie i modlitwy za siebie w intencji powrotu do zdrowia Jana Pawła II.

Relacja Jana Pawła II ze Stefanem Wyszyńskim była niezwykłym przykładem duchowej więzi, wzajemnego wsparcia i współpracy w służbie Bogu i Kościołowi.

Jan Paweł II, który darzył kardynała Wyszyńskiego wielkim szacunkiem i przyjaźnią, wielokrotnie podkreślał znaczenie jego osoby dla Kościoła i w swoich wypowiedziach używał określenia „Prymas Tysiąclecia”, utrwalając ten tytuł w świadomości Kościoła i narodu.

Magdalena Kreter-Bartkiewicz

Ojciec Święty Franciszku, odszedłeś do domu Ojca w Poniedziałek wielkanocny, 21 kwietnia 2025 r. Zaskoczyłeś swym odejściem wielu z nas – pomimo że miałeś 88 lat i poważne problemy zdrowotne i hospitalizację, to przecież jeszcze dzień wcześniej brałeś udział w uroczystościach Zmartwychwstania Pańskiego na placu Świętego Piotra, a w Wielki Czwartek pojechałeś odwiedzić więźniów w jednym z rzymskich zakładów karnych. W sobotę 26 kwietnia, w dniu Twojego pogrzebu, pożegnał Cię cały Kościół katolicki, chociaż wielu krytykowało pewne Twoje działania, np. gdy pochylałeś się nad tematem udzielania komunii świętej osobom rozwiedzionym, dostrzegałeś w Kościele osoby z problemem tożsamości płciowej czy nadawałeś w wysokie stanowiska kobietom. Jednocześnie wielu dziwiło się, kiedy po wyborze na papieża w 2013 r. odszedłeś z pałacu i „zszedłeś do ludu”, zamieszkując w hotelowym domu dla pracowników watykańskich pw. Świętej Marty lub kiedy wychodziłeś do bezdomnych i pozostawionych na marginesie. Żyłeś zgodnie z Ewangelią i jej nauczałeś; chociaż może wielu chciało Cię widzieć jako następcę papieża Polaka czy Benedykta, Ty wybrałeś własną drogę. Być może byłeś za mało wysłuchany na scenach politycznych, a jednak swoją postawą zawsze pokazywałeś Chrystusa jako Pana i opiekuna wszystkich narodów. Nie spodziewałeś się, że w czasie Światowych Dni Młodzieży dwa miliony młodych ludzi przyjmie Cię z tak wielką radością i miłością do papieża. Pozwoliłeś Kościołowi na ostatni synod jako próbę jeszcze głębszego wysłuchania jego wiernych i to jest Twoja „rewolucja”. Modliłeś się, nieustannie zawierając swoje życie i życie Kościoła Matce Bożej. Jaki Kościół zostawiasz? Wolny? Podzielony? Zjednoczony? Kierunek był zawsze jasny – Chrystus, a droga nienaruszona. Uczyłeś nas pokory i próby zrozumienia tych, którzy byli uznani za żyjących na peryferiach Kościoła. Żegnamy Cię i dziękujemy, że wytrwałeś do końca służby.

Kornelia

Sprawozdanie z działalności Parafialnego Zespołu Caritas w Otrębusach za rok 2024

„Caritas” znaczy dosłownie miłość i szacunek, w myśl tych słów Parafialny Zespół Caritas stara się nieść różnorodną pomoc drugiemu człowiekowi w potrzebie. Nasi wolontariusze obecnie otaczają opieką 48 osób. Są to rodziny, osoby samotne, osoby starsze oraz osoby z niepełnosprawnościami. Wspólnie z Fundacją Biedronki oraz Caritas Archidiecezji Warszawskiej uczestniczymy w programach niesienia pomocy żywnościowej Karta Biedronki „Na codzienne zakupy”. To konkretna pomoc dla seniorów w wieku 65+ będących w trudnej sytuacji materialnej z naszej parafii. Od lat prowadzimy współpracę ze Środowiskowym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w Brwinowie, Szkołą Podstawową w Otrębusach.

W swojej działalności parafialna Caritas wspierana jest przez indywidualnych darczyńców, parafian oraz lokalne sklepy i piekarnie.

Wychodząc naprzeciw potrzebom naszych podopiecznym i aby pozyskać fundusze na działalność, zespół organizuje kiermasze z rękodziełem okolicznościowym przygoto-

wanym przez naszych wolontariuszy, rozprowadza świece Caritas oraz palmy wielkanocne. Dwa razy w roku prowadzimy również zbiórki żywności. Zebraną żywność przekazujemy w formie paczek w okresie świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy. W zeszłym roku udało nam się przekazać 50 paczek osobom w potrzebie.

W roku 2024 Parafialny Zespół Caritas dzięki Państwu ofiarności pozyskał kwotę 8 551,00 złotych. Pieniądze zostały w całości przeznaczone na bieżące potrzeby naszych podopiecznych. Były to między innymi zapomogi stałe, zapomogi jednorazowe, opłacenie zakupu opału, wizyt lekarskich, zakup żywności, leków, odzieży, obuwia, opłaty rachunków za media oraz zakup obiadów świątecznych dla osób samotnych i niepełnosprawnych.

Mamy nadzieję, że w kolejnych latach nasz zespół Caritas będzie mógł dalej wspierać z Państwa pomocą osoby w potrzebie.

*Przewodnicząca Parafialnego Zespołu Caritas
Agnieszka Godlewska*

Niedziela Miłosierdzia z Caritas

Otwarte spotkanie zespołu Caritas z Państwem to już taka mała tradycja. Oczywiście czekaliśmy z ciastem i chcąc uatrakcyjnić ten wyjątkowy czas, przygotowaliśmy loterię fantową. W sumie zebraliśmy 2408,50 zł, kwota ta w całości będzie przekazana potrzebującym. Bardzo dziękujemy Państwu za hojność. Był to czas radości, serdeczności i zainteresowania Państwa naszą działalnością. Dziękujemy wszystkim, którzy ofiarowali nam dary na potrzeby loterii, i tym, którzy wzięli udział w zabawie i wspólnym świętowaniu.

Parafialny Zespół Caritas

Podziękowanie

Pięknie dziękujemy wszystkim Darczyńcom, którzy wsparli inicjatywę rady parafialnej – zbiórkę pieniężną do puszek na kwiaty do grobu Pańskiego i Msze święte za naszych Kapłanów. W sumie zebraliśmy 2041,75 zł, co pozwoliło nam na zakup kwiatów do grobu Pańskiego i prezbiterium naszego kościoła. Korzystając z talentów naszych parafianek p. Natalii Lato i p. Doroty Płóciennik, po raz kolejny panie wykonały dekoracje w naszym kościele. W tym roku założyliśmy, że dekoracje będą tłem i nie będą przysłaniały tego, co najważniejsze – Pana Jezusa i liturgii tych wielkich dni. Siostra Julia ze swojej strony dodała róże do grobu Pańskiego, za co też dziękujemy.

Najpiękniejsze kwiaty to jednak Msze święte za kapłanów, których Państwo jesteście darczyńcami. W Wielki Czwartek wspólnota parafialna trwała na modlitwie w intencji ks. Proboszcza Bolesława i ks. Pawła. Terminy pozostałych Mszy świętych:

- 10 maja, godz. 7:00 – w intencji ks. Pawła (urodziny),
- 25 maja, godz. 12:30 – z okazji pierwszej rocznicy święceń kapłańskich ks. Pawła,
- 8 czerwca, godz. 9:00 – z okazji 49. rocznicy święceń kapłańskich ks. Proboszcza Bolesława (data święceń: 6 czerwca),
- 29 czerwca, godz. 12:30 – w intencji ks. Pawła (imieniny),
- 19 sierpnia, godz. 18:00 – w intencji ks. Bolesława (imieniny),
- 19 października, godz. 9:00 – w intencji ks. Proboszcza Bolesława (75. rocznica urodzin – 15 października).

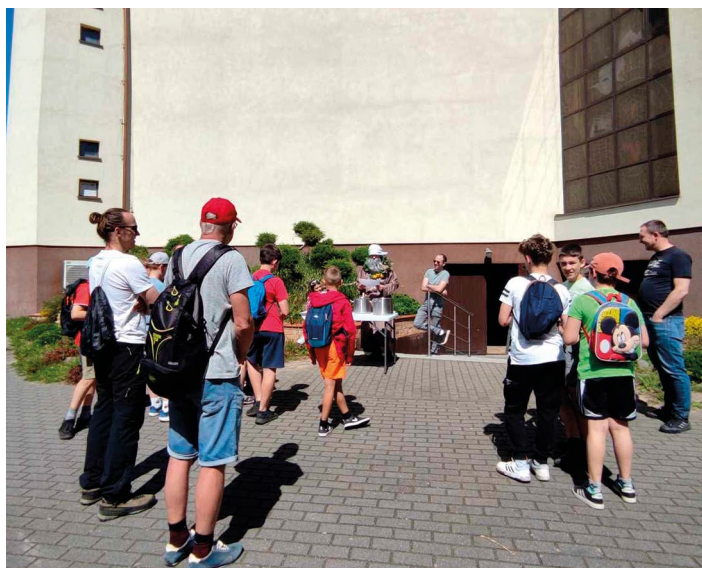
Polecamy pamięci i modlitwie Kapłanów szczególnie w tych dniach.

Rada parafialna

Gra terenowa

W pierwszym dniu majowego długiego weekendu członkowie Parafialnej Grupy Katechetyczno-Sportowej zorganizowali grę terenową, w której wzięło udział około 20 osób – w większości ministrantów z naszej parafii. Cała zabawa była osadzona w klimatach historii Asterixa i Obelixa. Uczestnicy weszli w rolę walecznych Galów, którzy mieli przynieść Panoramixowi składniki do jego napoju dającego siłę. Na zakończenie spotkali się w domu rekolekcyjnym w Kaniach i przy wspólnym grillu rozpoczęliśmy „majówkę”.

ks. Paweł Klefas

WSPÓLNOTA ODNOWY W DUCHU ŚWIĘTYM

RUAH

W OTRĘBUSACH

**ZAPRASZA
NA CZUWANIE MODLITEWNE
W WIGILIĘ ZEŚŁANIA
DUCHA ŚWIĘTEGO**

7 CZERWCA O GODZ. 19.30

*W Biblii perła symbolizuje
klejnot, coś niesłychanie
cennego.*

**ROZPOCZNIEMY
MODLITWĄ WIELBIĄCĄ I ŚPIEWEM,
A UKORONOWANIEM SPOTKANIA
OK. GODZ. 21.00**

**BĘDZIE UCZESTNICTWO W EUCHARYSTII
ORAZ INDYWIDUALNE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO**

DLA BOGA JESTEŚ KIMŚ WYJĄTKOWYM!

*Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję,
z daleka przenikasz moje zamysły,
widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane. Ps 139, 1-3*

EFFATHA gazeta parafii Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Otrębusach. <https://parafia-otrebussy.mkw.pl/>

Zespół redakcyjny: ks. proboszcz Bolesław Bolek, ks. Paweł Klefas, przedstawicielka rady parafialnej Grażyna Siudym;

Kornelia Kowalczyk, Magdalena Kreter-Bartkiewicz, Magdalena Miarczyńska;

skład, grafika: Małgorzata Żurniewicz-Turno; korekta: Maria Kłeczek OV.

Druk: Drukarnia „Megraf” Krzysztof Burzec, 05-840 Brwinów, ul. E. Orzeszkowej 4; megraf@megraf.pl

Proboszcz: ks. Bolesław Bolek, 05-805 Otrębusy, ul. Sadowa 14, tel. 22 758 51 35

Kancelaria parafialna czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 17:30

Konto parafialne: Bank Spółdzielczy w Białej Rawskiej o/Brwinów: 08 9291 0001 0097 6549 2000 0010

Parafia rzymskokatolicka w Otrębusach

Kontakt z zespołem redakcyjnym: effathaotrebussy@gmail.com

Wszelkie prawa zastrzeżone.

INTENCJE MSZALNE

11 MAJA – NIEDZIELA

7:00 – za zm. Stanisława i Mariannę Dobrogosz i ich rodziców

9:00 – za zm. Zofię, Stanisława i Andrzeja Stelmach oraz Weronikę i Stanisława Steć

11:00 – za parafian

12:30 – za zm. Stanisława Czerwińskiego, Zofię i Bronisława Maj oraz Franciszkę Rulewską

18:00 – za zm. Romana i Alfreda Bartyzel

12 MAJA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – w intencji Tomka o wyjście z nałogu alkoholowego

18:00 – za zm. Stanisława Lewandowskiego

13 MAJA – WTOREK

7:00 – dziękczynno-błagalna dla Beaty w 65. rocznicę urodzin

18:00 – za zm. Stanisława, Zofię i Antoniego Fruzińskich oraz Helenę i Teofila Szymaniak

14 MAJA – ŚRODA

7:00 – w intencji Hanny w dniu urodzin

18:00 – w intencji kół Żywego Różańca

15 MAJA – CZWARTEK

7:00 – o Boże błogosławieństwo i dar wiary dla Zofii

18:00 – za zm. Zofię Dmochowską w 4. rocznicę śmierci

16 MAJA – PIĄTEK

7:00 – o Boże błogosławieństwo dla Andrzeja w dniu imienin

18:00 – w intencji Ojczyzny, Ojca Świętego i rodzin

17 MAJA – SOBOTA

7:00 – za Piotra o łaskę nawrócenia i powrót do Boga

18:00 – za zm. Barbarę, Wiktora, Michała i Beatę Gałwiczek oraz za Małgorzatę i Michała Kopec

18 MAJA – NIEDZIELA

7:00 – za parafian

9:00 – za zm. Marię Przybysz

11:00 – PZLPiT „Mazowsze”

12:30 – o Boże błogosławieństwo dla Ignacego z okazji urodzin

18:00 – za zm. Alicję i Antoniego Prymek

19 MAJA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – w intencji Jakuba o Boże błogosławieństwo i wstawiennictwo Świętego Patrona

18:00 – za zm. Marcina Zacharskiego

20 MAJA – WTOREK

7:00 – o Boże błogosławieństwo dla Franciszka

18:00 – o Boże błogosławieństwo dla Magdaleny, Roberta i ich dzieci

21 MAJA – ŚRODA

7:00 – za zm. Aleksandrę i Urszulę Maj w wiadomej sprawie

18:00 – za zm. Piotra Kabzę w rocznicę śmierci

22 MAJA – CZWARTEK

7:00 – o błogosławieństwo Boże dla Kazimiery

18:00 – za zm. Krzysztofa i Urszulę Chmielewskich

23 MAJA – PIĄTEK

7:00 – za zm. Halinę

18:00 – za zm. Krystynę i Zygmunta Zdunowskich

24 MAJA – SOBOTA

7:00 – za zm. z rodziny Woronowiczów

18:00 – o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Boskiej dla Danuty z okazji urodzin

25 MAJA – NIEDZIELA

7:00 – za dusze czyścowe

9:00 – za zm. Jana i Janinę Maleszewskich z dziećmi

11:00 – za parafian

12:30 – w intencji ks. Pawła z okazji rocznicy święceń

18:00 – za zm. Zofię, Henryka i Zofię Fiss oraz Zygmunta Peczyńskiego

26 MAJA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – za zm. z rodziny i błogosławieństwo Boże dla Wiesława

18:00 – za zm. z rodziny Tomczyków i Szyszków

27 MAJA – WTOREK

7:00 – za zm. z rodziny Kowalskich

18:00 – w intencji członków kół Żywego Różańca pw. św. Jana Chrzciciela – o błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej i św. Jana Pawła II, a dla zmarłych z tego koła o dar nieba

28 MAJA – ŚRODA

7:00 – za zm. Wandę Frankiewicz w rocznicę śmierci

18:00 – o dar wiary i błogosławieństwo Boże dla chrześniaków

29 MAJA – CZWARTEK

7:00 – za zm. Jarosława

18:00 – za zm. Teresę, Henryka i Roberta Sypniewskich

30 MAJA – PIĄTEK

7:00 – za zm. z rodziny Dreger i Hryniewicz

18:00 – za zm. Zofię, Marię i Tadeusza Jakubowskich

31 MAJA – SOBOTA

7:00 – za zm. z rodziny Woźniak

18:00 – za zm. Teresę w 4. miesiącu po śmierci

1 CZERWCA – NIEDZIELA

7:00 – o błogosławieństwo Boże dla Jakuba, Stanisława, Amadeusza, Zuzanny, Oliwiera i Kazimierza

9:00 – w intencji ks. Proboszcza, ks. Pawła i wszystkich kapłanów, którzy pracowali w naszej parafii

11:00 – za parafian

12:30 – za zm. Barbarę, Zdzisława Lewińskich i zmarłych z rodziny Lewińskich

18:00 – za zm. Eugenię Sochacką

2 CZERWCA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – za zm. Klemensa

18:00 – Msza św. wypominkowa

3 CZERWCA – WTOREK

7:00 – za zm. Zbigniewa

18:00 – o błogosławieństwo Boże dla Justyny

4 CZERWCA – ŚRODA

7:00 – *brak intencji w momencie druku*

18:00 – w intencji Ojczyzny, Ojca Świętego, Radia Maryja i TV Trwam

5 CZERWCA – CZWARTEK

7:00 – o błogosławieństwo Boże

dla Igora w dniu imienin

18:00 – w intencji ks. Aleksandra Sikory w 59. rocznicę święcen

6 CZERWCA – PIĄTEK

7:00 – *brak intencji w momencie druku*

18:00 – Msza św. zbiorowa

7 CZERWCA – SOBOTA

7:00 – w intencji dziękczynnej

w rocznicę konsekracji

18:00 – o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla Magdy z okazji urodzin

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I WTORKÓW

17:30 – różaniec

PONIEDZIAŁEK

po Mszy świętej o 18:00 do 19:30 – adoracja Najświętszego Sakramentu (w ciszy)

WTOREK

17:30 – koronka do Miłosierdzia Bożego

19:30 – spotkanie formacyjne lektorów

ŚRODA

18:00 – przed Mszą świętą nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

CZWARTEK

17:00 – zajęcia katechetyczno-plastyczne dla dzieci „Kredkami do nieba”

18:45 – spotkanie Odnowy w Duchu Świętym (w I czwartek miesiąca adoracja w kościele po Mszy świętej)

PIĄTEK

18:15-19:45 – próba chóru parafialnego (zaproszenie dla młodzieży i dorosłych)

19:15 – spotkanie wspólnoty młodzieżowej PGKS

SOBOTA

10:00 – spotkanie formacyjne ministrantów

10:40-11:40 – próba scholi dziecięcej

UWAGA: Wyżej wymienione aktywności odbywają się na terenie kościoła. Kontakt u duszpasterzy i liderów wspólnot.

11 maja – IV niedziela wielkanocna

13 maja – wspomnienie NMP Fatimskiej

o 17:30 nabożeństwo fatimskie

14 maja – święto św. Macieja Apostoła

16 maja – święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika

18 maja – V niedziela Wielkanocna

na Mszy świętej o 12:30 **rocznica pierwszej Komunii świętej dzieci**

22 maja – wspomnienie św. Rity z Cascii, zakonniczki

24 maja – wspomnienie NMP Wspomożycielki Wiernych

25 maja – VI niedziela wielkanocna

29 maja – wspomnienie św. Urszuli Ledóchowskiej, dziewicy

31 maja – święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny

1 czerwca – uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

3 czerwca – o 19:00 **spotkanie męskiej grupy św. Józefa**

5 czerwca – I czwartek miesiąca – adoracja po Mszy świętej o 18:00 przygotowana przez Odnowę w Duchu Świętym

6-8 czerwca – **nabożeństwo 40-godzinne** przed odpustem parafialnym

6 czerwca – I piątek miesiąca – po Mszy świętej o 18:00 litania do Najświętszego Serca Jezusowego (przyjmowane są intencje na Mszę świętą zbiorową)

7 czerwca – I sobota miesiąca – Wieczernik Maryi: o 17:30 różaniec, po Mszy świętej rozważanie tajemnic różańcowych przygotowane przez wspólnotę modlitewną pw. św. A. Boboli i bł. S. Wyszyńskiego o godzinie 19:30 **czuwanie przed Zesłaniem Ducha Świętego** zakończone Mszą świętą

Pamiętajmy! W poniedziałek po uroczystości Zesłania Ducha Świętego, 9 czerwca, obchodzimy uroczystość odpustową NMP Matki Kościoła.